

eller om Regjeringen maatte være kommen til Erkjendelse af, at den skylder Landet, efterfom det er den, der har kastet Landet ud i den nuværende Konflikt, at føre os tilbage igjen til lovlige Tilstande, og at det er den, Ansvarret paahviler. Seg kan sige, at dersom Regjeringen kommer og siger: „Det erkjende vi“, saa vilde det efter min Mening være meget urigtigt, om Folkethinget ikke selv erkjendte, at det havde den Pligt at medvirke og arbeide hen til det Formaal, og der tror jeg, at man fuldtud og med god Villie vilde glemme, hvad der kunde være af Skarphed, selv af Ting, som man kunde have ondt ved at glemme, idet man vilde sætte Landets Interesse over Diebliftets politiske Interesse. Derfor ønsker jeg endnu en Gang, inden jeg bestemt gjør min Mening færdig om, hvad Regjeringens Hensigt er med denne forbausende korte og tilsyneladende spildte Samling, at høre Regjeringens Udtalelser om baade, hvad den agter at gjøre med Hensyn til de provisoriske Love i Mar, og om den agter at fremsætte Forslag til en Forsatningsforandring. Dertil skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Formanden (Høgshro): Seg maa meget beklage de Udtryk, det ærede Medlem brugte angaaende Rigsretten; de burde ikke være faldne her i Salen.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Seg skal følge det Exempel, som det ærede Medlem, der nu satte sig, gav, og begynde med det Smaa. Hvor langt jeg kommer ind paa det Store, som det ærede Medlem kom ind paa, det vil Tiden vise. Enhver, der har med blot lidt Opmærksomhed fulgt, hvad jeg udtalte, da jeg første Gang havde Ordet, angaaende den Anke, der er fremkommen med Hensyn til Esbjerg-Farten, vil vide, at jeg ikke har udtalt Nogetsomhelst til Forsvar og ligesaa lidt til Dadel for det vedkommende Selskab; ikke Noget til Forsvar, ubetinget ikke. Jeg har kun sagt, at den Konsekvens, som det ærede Medlem drog deraf, at naar noget Saadant kunde passere, da maatte Staten selv overtage Transporten, kunde jeg ikke gaa ind paa, det gjentager jeg, det kan jeg ikke. Det ærede Medlem gjorde sig megen Umage for at svække Betydningen af nogle Tal, jeg havde anført forrige Gang, om,

hvad der er anvendt paa Udviklingen af Jernbanevæsenet her i Landet. Seg skal her strax bemærke, at jeg kun angav det eksempelvis og ikke, som det behager det ærede Medlem at gjengive, som det Æneste, man havde gjort for den økonomiske Udvikling her i Landet. Seg sagde, at alene paa dette Omraade er der gjort det og det. Seg angav, at der var bleven anvendt i Løbet af 14 Mar omtrent 98 Mill. Kr. paa Udviklingen af Jernbanevæsenet, og jeg søiede udtrykkelig til, at deraf var omtrent 51 Mill. anvendt til Kjøb af de sjællandske Baner. Disse 51 Mill. fandt det ærede Medlem aldeles ikke kunne regnes med. Der var ikke kommen en eneste Jernbane mere i Landet, fordi vi havde kjøbt disse sjællandske Baner. For mig er det et høist besynderligt Raisonnement, ligesom det ærede Medlem ikke vidste, at Jernbaneforbindelsen her i Landet er bleven udviklet i en ganske anden Grad end tidligere. Der er flere Tog end tidligere, og Taxterne ere betydelig nedsatte efter den Tid. Kjøbet af de sjællandske Baner har med andre Ord kostet Landet omtrent 1 Million om Aaret efter den Tid. Regner det ærede Medlem ikke 1 Million Kroner om Aaret, hvad der jo svarer til en Kapital af 25 Millioner Kr., for Noget til Fremme af den økonomiske Udvikling? Det forstaar jeg ikke. Forholdet er jo det, at vi for 4—5 Mar siden havde over halvfjerde Million eller omtrent 3 $\frac{3}{4}$ Million Kr. i Overskud af Jernbanerne, og for 2 Mar siden var Overskudet sunket ned til kun 1 $\frac{1}{4}$ Million, tallet være det overvættede Tal af nye Tog, og tallet være den gennemgaaende Nedsættelse af Taxterne. (Ufbrydelse). Ja, det er Grunden. Naar det ærede Medlem atter i Dag vil gjøre gjældende, at der ikke er nogensomhelst Mening i at samle Rigsdagen, naar dens Møder ikke kunne forlænges ud over 3 $\frac{1}{2}$ Maaned, og det ærede Medlem tillige bemærkede, at man vel kunde have været saa naiv i Halvtredserne at tro, at Rigsdagen kunde tilendebringe det betydelige Arbejde, som navnlig Finantslovens Behandling giver, paa kortere Tid, men at man i Tredserne var bleven meget klogere, vil jeg dog minde om, at det er endnu i Tredserne, godt henne i Tredserne, at Grundloven bestemmer, at 2 Maaneders Samling har Rigsdagen Ret